

אביב. בסוף השנה השניה ללימודי, התחתנתי עם רעיתי מנוחה תחי' שהכרתיה כששימשה כמורה במוסד "ביתנו". יחדיו עלינו לירושלים ואת לימודי המשכתי באוניברסיטה העברית בגבעת רם. לפרנסתי קיבלני לעבודה, כיום ידידי, הרב משה וסרצוג ש"ן שהיה ראש הישיבה, כר"מ בישיבת "מרום ציון", בה למדתי בנערותי. ברצוני לציין כי עבודת הגמר שלי בחוג לכלכלה הייתה – "השפעת שמירת השמיטה על המשק". במסגרת עבודת הגמר, הייתי צריך לשקוע בלימוד הלכות שמיטה כדי שאוכל לבחון ולמדוד את השפעתה על המשק הכלכלי. חבל כי עד היום לא נעשתה עבודה דומה כדי למדוד את השפעתה הצפויה על המשק בישראל המודרנית.

במשך שנים רבות עבדתי בחברת "כימיקלים לישראל" ובעיקר ב"מפעלי ים המלח". כאמור, בשנת תשכ"ב עברתי עם משפחתי להתגורר בבאר שבע, שם יסדתי שיעור בגמרא, כל שבת אחה"צ, לחברי הקהילה בבית הכנסת "הכיפה" בשכונה ה'. במסגרת זו זכינו ללמוד ולסיים כמה מסכתות בש"ס.

בקץ תשמ"ד גמרנו לבנות את ביתנו במבשרת ציון ליד ישיבת "קריית חינוך" שמייסדיה וראשיה – וביניהם הרב אורי כהן ש"ן, ראש כולל מר"ץ; הרב יוסי שריד ש"ן; הרב שבתאי זליקוביץ ש"ן; הרב מרדכי תובל זכרוננו לברכה; – היו חברי מ"כרם ביבנה".

בכולל מר"ץ התוועדתי אל מורנו ורבנו הרב שלמה פישר ש"ן (להלן בספר הוא יכונה – מו"ר) שגר אז בדירה של הכולל. אין לתאר את רוחב ידיעותיו בכל מקצועות התורה. תנ"ך; משנה; גמרא; ראשונים; אחרונים; קבלה; חסידות; הלכה ואגדה; פילוסופיה ושירה; היסטוריה וסיפורי חסידים; ועוד ועוד. ממש לא יאומן שכל כך הרבה ידע קיים אצל אדם אחד, עניו וצנוע ונחבא אל הכלים. התלבטתי כיצד לכנות את הרב פישר בספרי, שהרי "גדול מרבן – שמו", אבל מכיוון שבימינו לא מקובל לקרוא לגדול בתורה בשמו הפרטי, החלטתי לכנות את מורנו ורבנו בתואר – מו"ר.

מו"ר נתן ועדיין נותן כל יום שישי, שיעור תורני לקבוצה מצומצמת של לומדים, שעיקרה מורכב מאנשי מבשרת ציון. במשך 25 שנים שאני זוכה להשתתף בשיעור, הספקנו ללמוד את ה"שב שמעתתא"; את כל "קצות החושן" ואת ה"אבני מילואים"; ובימים אלו סיימנו את שו"ת "אבני מילואים", והתחלנו ללמוד את שו"ת רבי עקיבא אייגר. בין לבין עסקנו רבות בסוגיות מתוך ספרו המונומנטאלי של מו"ר – "בית ישי". ספר זה הינו דוגמא ללימוד ועמקות עד ל"עומק הפשט" האמיתי. מו"ר מחדש בספרו יסודות חשובים מאד בסוגיות מרכזיות בתלמוד. לעניות דעתי, רמתו של הספר והחידושים המובאים בו, משתווים לרמה של גדולי האחרונים כ"ה"קצות", "חידושי רבנו חיים" חידושי ר' שמעון שקאפ ועוד.

הלימוד אצל מו"ר, אינו רק לימוד הטקסט המובא בספר. מו"ר עובר "מענין לענין באותו ענין", ומפליג בדבריו לנושאים קרובים ורחוקים מהנושא הנלמד. כל שיעור הוא חוויה אינטלקטואלית מרתקת עבורי. בהיותי מנכ"ל "מפעל ים המלח" הרביתי לנסוע בעולם, אולם תמיד השתדלתי לחזור ולהשתתף בשיעור; אפילו אם נאלצתי לטוס כל ליל חמישי, ולנחות בבוקר יום שישי, הייתי מזורז להספיק להגיע לשיעור. אין ספק כי הלימוד בקביעות במשך כל כך הרבה שנים, הספיגה בתוכי מתורת מו"ר ומדרכי חשיבתו. אמנם מעט מזער ממה שיש בו, אבל עבורי זה המון.